

Sygn. akt II KK 350/22

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **G. C. i innych**

skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 6 września 2022 r.,

wniosku obrońcy skazanego G. C. o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L.
z dnia 5 lutego 2021 r., sygn. akt IV K [...],
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego G. C. w kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...], zamieścił m.in. wniosek o „wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 1 miesiąca orzeczonej względem G. C. do czasu zakończenia postępowania przed Sądem Najwyższym”. W uzasadnieniu wskazał, że wniosek ten jest słuszny, z uwagi na „zasadność podniesionych zarzutów (w kasacji podniesiono 1 zarzut – uwaga SN), których uwzględnienie prowadzi do uchylenia wyroku i skierowania do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Obrońca nie wskazał, na jakiej podstawie prawnej przedmiotowy wniosek został złożony, jednak w grę musi wchodzić art. 532 § 1 k.p.k., w którym jest mowa nie o wstrzymaniu wykonania kary, ale o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, wobec czego wniosek potraktowano jako postulujący wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...], w części dotyczącej G. C.. Tak odczytany wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne. Regulacja art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej. Dla zastosowania instytucji, o której mowa w tym przepisie, konieczne jest zaistnienie szczególnych względów pozwalających na przyjęcie, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. W pierwszej kolejności trzeba mieć w polu widzenia rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Artykuł 532 § 1 k.p.k. stwarza zatem możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia tylko wtedy, kiedy nawet bez szczegółowego badania sprawy widać, że twierdzenie skarżącego o zaistnieniu rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszeniu prawa jest na tyle przekonujące, iż prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest wysoce prawdopodobne. Pozwala to wówczas – wyjątkowo – odstąpić od respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17; z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18).

Oceniając wniosek obrońcy przez pryzmat tych reguł należało uznać, oczywiście nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, uwzględnienie kasacji wniesionej na rzecz G. C. nie jawi się jako prawdopodobne w stopniu bardzo wysokim. W skardze nie podniesiono zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k., zaś

formułując zarzut rażącej obrazy rażącej obrazy prawa procesowego – art. 366 k.p.k. w zw. z art. 377 § 4 k.p.k. w zw. z art. 396 § 2 k.p.k. w zw. z art. 177 § 1a k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. – mającej zaistnieć z powodu „niewykorzystania w pełni przez Sąd dowodu z wyjaśnień oskarżonego G. C. przez uniemożliwienie mu złożenia tych wyjaśnień w drodze pomocy sądowej lub wideokonferencji”, nie wskazano, czego wymaga art. 523 § 1 k.p.k., że sygnalizowane uchybienie mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Do tej przesłanki nie nawiązano też w sposób klarowny w części motywacyjnej kasacji, poprzestając na twierdzeniu, że nie zasługuje na aprobatę pogląd Sądu odwoławczego, iż domagając się przeprowadzenia czynności z udziałem oskarżonego, on sam lub jego obrońca powinni wskazać, co nowego oskarżony miałby przedstawić w trakcie swoich wyjaśnień.

Nie przemawia za uwzględnieniem wniosku deklarowana przez obrońcę pewność co do przyszłego orzeczenia Sądu Najwyższego, nadto nie bez znaczenia jest fakt, że w pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator nie podziela poglądu obrońcy, iż zaistniało podniesione w skardze uchybienie w procedowaniu Sądu odwoławczego i postuluje jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

[as]